

Borgo

Direcció: Stéphane Demoustier **Guió:** Stéphane Demoustier, Pascal Garbarini **País:** França **Durada:** 118 min **Any:** 2023 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Hafsia Herzi, Moussa Mansaly, Louis Memmi, Michel Fau... **Música:** Philippe Sarde **Fotografia:** David Chambille **Distribuidora:** Festival Films **Estrena a Espanya:** 22/11/2024
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol / Versió original en francès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

En aquest llargmetratge basat en una història real, la Melissa (Hafsia Herzi), de 32 anys –una experimentada guàrdia de presons– es trasllada a Còrsega amb els seus dos fills petits i el seu marit (Moussa Mansaly). ja que s'incorpora al personal d'una presó que no és com les altres. Diuen que aquí són els presos els que vigilen els guàrdies. La integració de la Melissa es veu facilitada per en Saveriu (Louis Memmi), un jove reclús que sembla influent i la pren sota la seva protecció. Però un cop en llibertat, en Saveriu torna a posar-se en contacte amb la Melissa. Ha de demanar-li un favor... Es posa en marxa un mecanisme pernicios. (Sensacine)

CRÍTICA

12/04/2024 - A través d'una barreja perfecta entre drama carcerari, policíac, retrat femení i immersió a la societat corsa, Stéphane Demoustier signa un fantàstic llargmetratge

"Aquí són els presos els que vigilen els guàrdies, i no al revés". L'ambient que es respira al mòdul 2 de la presó de Borgo, a Còrsega, és molt particular. Es tracta d'una presó amb un règim obert —les portes de les cel·les estan obertes entre les 7 del matí i les 7 de la tarda— a canvi de bon comportament, presos pertanyents a clans que no tenen gaire estima pels altres, "res de negres ni àrabs" i cel·les de quatre a sis reclusos, excepte en el cas dels caps, que tenen les seves pròpies habitacions "amb vista al mar" — "s'organitzen com els dona la gana", "ja no som a França", "en diuen el Club Med"—. Aquesta microsocietat penitenciària pràcticament autosuficient és precisament l'enclavament en què **Stéphane Demoustier** (conegut sobretot per *Terre battue* i *La chica del brazalete*) ha decidit abandonar a la seva sort la protagonista de la seva convincent nova pel·lícula, **Borgo**, que es va projectar ahir en competició al festival de cinema policíac **Reims Polar** [...]

"Si això segueix així, al final acabarà malament". Després de traslladar-se a Còrsega, l'experimentada funcionària de presons Melissa (**Hafsia Herzi**) s'adona que l'ambient increïblement relaxat del seu lloc de treball —on aviat adquireix el sobrenom d'Eivissa— contrasta fortament amb els veïns agressius ("tens sort que no pegui a dones") que té al barri on viu ara amb la seva parella Djibril (**Moussa Mansaly**) i els seus dos fills molt petits. Cal esmentar el fet que en Djibril és negre i ella és d'origen magribí, i això no facilita la seva integració en una societat tan "de Còrsega" com aquesta. Però com que "aquí tot se sap", el Saveriu (**Louis Memmi**), un simpàtic pres que la Melissa ja coneixia de la península, ajuda la "segurata" a resoldre els seus problemes. Però res no surt gratis, així que la Melissa acaba ficant-se en una autèntica enganyifa. Alhora, un comissari de policia (**Michel Fau**) intenta resoldre un doble homicidi que va tenir lloc a l'aeroport, amb l'ajuda de les imatges de les càmeres de vigilància...

Un guió rigorós que es desenvolupa hàbilment a través d'un doble marc temporal (escrit pel director amb la col·laboració de **Pascal-Pierre Garbarini**), un elenc perfecte (inclou **Florence Loiret-Caille**, **Pablo Pauly**, **Cédric Appietto** i un conjunt molt convincent de no professionals locals) que segueix la petja d'una brillant Hafsia Herzi, una sensació de misteri i d'informació oculta que dona a l'espectador llibertat per interpretar, un joc amb la transparència relativa de la videovigilància com a contrapunt a l'opacitat humana de la protagonista principal, un ús escàs però totalment eficaç i suggeridor dels exteriors (un quiosquet de platja, una casa aïllada a l'interior del país i un aeroport)... En moure's entre els seus quatre cercles tancats (una dona que busca alguna cosa més a la seva vida de forma més o menys inconscient, una investigació estancada, una presó amb les seves pròpies regles i una illa amb una cultura molt específica), **Borgo** constitueix una subtil relectura del cinema de gènere per part d'un autor intel·ligent que, de manera discreta i metòdica, i pel·lícula rere pel·lícula, no fa més que confirmar el seu estatus de cineasta impressionant en procés de maduració.

Fabien Lemercier – cineuropa.org